

lille Vink ad notam og laver os en god og smuk Helligdagslov, som ikke gør mere Fortræd end højst nødvendigt. Og i denne Retning skal jeg henpege paa de Bemærkninger, som den sidste ærede Taler gjorde om Jordbær m. m. Jeg er selv Agrar og havde 250 Pd. Jordbær i Sommer, og jeg saa, hvad det er at have for meget af den Slags Varer, der raadner overordentlig let. Der, hvor jeg bor, er der ingen, der vil have dem endda til givendes; hvor meget værre maa det saa ikke være for Folk, som skulle sælge dem i frisk Stand.

Jeg vilde dog ikke have taget Ordet i denne Sag, hvis det ikke havde været for Lovforslagets § 2, som paabyder, at „Barber- og Frisørstuer skulle holdes lukkede paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 10 Formiddag“. Som det maaske vil være de ærede Medlemmer bekendt, har jeg indbragt en Adresse fra Barber- og Frisørforeningen her i Kjøbenhavn, og denne Adresse gaar ud paa en Anmodning om, at de faa Lov til at barbere og frisere som hidtil til Kl. 12 Middag, ikke om, at de skulle lukke, men om at de maa frisere og barbere i samme Omfang som før. Og Motiveringen dertil er en smuk og menneskekærlig Motivering, som jeg ganske kan tiltræde. Det er nemlig den, at hvis Tiden skal indskrænkes til Kl. 10, vil omtrent Halvdelen af de nu eksisterende Barberstuer her i Kjøbenhavn gaa til Grunde, særlig Barberstuerne ude i Arbejderkvartererne. Disse kunne kun arbejde, det vil sige barbere og frisere, i den Tid, deres Kunder kunne komme til dem, og Arbejderne kunne kun komme til dem i den Tid, de have fri, det vil sige Lørdag Aften og Søndag Formiddag. Der blev sagt af det ærede Medlem fra Ribe (Busk), at Kjøbenhavnerne holde ikke meget af at staa tidlig op. Nej, men saa vil jeg føje til, at paa den anden Side holde de længere ud end i Landboere; mange af os gaa langt senere i Seng end de Folk ude paa Landet, og det nødvendiggør, at de en Gang om Ugen skulle have Lov til at slibe sig en Morgenskraber og derfor ikke kunne møde paa en Barberstue og lade sig pynte Søndag Morgen Kl. 6. Nu møde de godt op ad Søndag Formiddag, og Forretningen gaar livligt paa samtlige Byens

Barberstuer lige til Kl. 12, og paa de Dage tjene de som Regel meget mere, end de skrabe ind i hele den øvrige Uge. Det vilde være Ruin, og vi skulle efter min Mening ikke ruinere en hel Klasse Medborgere, som dette Ting staar i Gæld til paa forskellig Maade. Jeg skal først nævne, at dette Ting staar i Gæld til Barbererne og Frisørerne i rent æstetisk Henseende. Se vi ud over de ærede Medlemmer, se vi saa mange gode Hoveder og saa mange velplejede Ansigtshuder, og det er noget, der ikke vilde være naaet uden Barberernes og Frisørernes Hjælp. Men ogsaa i ren politisk Henseende staar i alt Fald dette Ting i Gæld til de kjøbenhavnske Barberer, og der kan jeg tale med af personlig Erfaring og maa maaske have Lov til at fremdrage en lille Erindring om, hvorledes de kjøbenhavnske Barberer have kæmpet hæderligt for den gode Sag, hvorledes de f. Eks. have hjulpet mig til at blive Medlem af dette Ting. Under Valgkampagnen i 3die Valgkreds i 1895 optraadte der til Gunst for mig en Barber fra Kredsen, en Barber, hvis Tunge var saa skarp som en Ragekniv, og hvis Rageknive vare de bedste og skarpest slebne, ikke blot i det Kvarter, men maaske i hele Kjøbenhavn. Denne Mand talte til Folket paa en saa indtrængende Maade, at det gjorde Indtryk paa dem. I Agitationens Hede lovede han det forsamlende Følgerfolk, at hvis de vilde vælge mig til Folketingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, vilde han forpligte sig til at kysse mig paa Kindtænderne. Det lyder ganske absurd, men det var en venlig og kærlig Tanke af Barberen, og i alt Fald, det gjorde Indtryk paa Vælgerne, og de valgte mig til Folketingsmand; og da jeg bag efter fritog Barberen for at indfri sit Løfte, skete der jo ingen større Skade. Hvis dette høje Ting sætter Pris paa mig som god Venstremand og elskværdig Kollega, vil det med mig føle, at vi staa i en vis politisk Gæld til de kjøbenhavnske Barberer, og at man skal se med Ro og Alvor paa deres indtrængende Andragende, og derfor vil jeg paa Barberernes Vegne bede det eventuelle Udvalg, at det vil se paa Barbererne med lige saa venlige Øjne, som jeg gør, og lade dem have Lov til at fortsætte deres Forretning